

δεξιόστροφο (R) έχει θετική ελκτικότητα ενώ το αριστερόστροφο

(L) έχει αρνητική ελκτικότητα.

Άσκηση 34 Δείξτε ότι στην βαθμίδα Coulomb, ή εγκάρσια βαθμίδα, ισχύει η σχέση πληρότητας

$$\sum_{\lambda=L,R} (\epsilon_{\lambda})_i^* (\epsilon_{\lambda})_j = \delta_{ij} - \hat{q}_i \hat{q}_j$$

όπου

$$\begin{aligned} \epsilon_R &= -\sqrt{\frac{1}{2}} (\epsilon_1 + i\epsilon_2), & \epsilon_L &= +\sqrt{\frac{1}{2}} (\epsilon_1 - i\epsilon_2) \\ \epsilon_1 &= (1, 0, 0), & \epsilon_2 &= (0, 1, 0) \end{aligned}$$

Διανύσματα πόλωσης για spin=1 και $M \neq 0$

Στο σύστημα ηρεμίας έχουμε 3 δυνατές καταστάσεις για spin=1.

Για παράδειγμα, μπορούν να περιγραφούν από τα τρία διανύσματα $\epsilon_1 = (1, 0, 0)$, $\epsilon_2 = (0, 1, 0)$ και $\epsilon_3 = (0, 0, 1)$, και βέβαια ισχύει $\epsilon_i \cdot \epsilon_j = \delta_{ij}$. Πολλές φορές χρησιμοποιούμε τα διανύσματα

$$\epsilon_{\lambda=1} = -\sqrt{1/2}(1, i, 0) = -\sqrt{1/2}(\epsilon_1 + i\epsilon_2)$$

$$\epsilon_{\lambda=0} = (0, 0, 1) = \epsilon_3$$

$$\epsilon_{\lambda=-1} = \sqrt{1/2}(1, -i, 0) = \sqrt{1/2}(\epsilon_1 - i\epsilon_2)$$

με $\epsilon_\lambda^* \cdot \epsilon_{\lambda'} = \delta_{\lambda\lambda'}$. Ας φτιάξουμε τώρα τετραδιανύσματα. Στο σύστημα ηρεμίας μπορώ να διαλέξω $\epsilon_\lambda^\mu = (0, \epsilon_\lambda)$. Σ' αυτό το σύστημα βέβαια, η ορμή είναι $p^\mu = (M, 0, 0, 0)$ και ισχύει $p_\mu \epsilon^\mu = 0$. Η τελευταία είναι μια αναλλοίωτη συνθήκη που θα πρέπει να ισχύει σε κάθε σύστημα αναφοράς. Τώρα θα πρέπει να βρούμε το αντίστοιχο διάλυμα πόλωσης όταν πάμε από

$(M, 0, 0, 0) \rightarrow (E, 0, 0, p)$. Η ταχύτητα του νέου συστήματος είναι $(0, 0, -p/E)$ και το διάνυσμα πόλωσης $(0, \epsilon_{\lambda=0})$ γίνεται

$$\begin{aligned} 0 &\rightarrow \frac{0 - (-v)}{\sqrt{1 - v^2}} = \frac{p/E}{\sqrt{1 - p^2/E^2}} = \frac{p}{M} \\ 1 &\rightarrow \frac{1 - (-v)0}{\sqrt{1 - v^2}} = \frac{E}{M} \end{aligned}$$

Άρα, $\epsilon_{\lambda=0}^\mu = (0, 0, 0, 1) \rightarrow \frac{1}{M}(p, 0, 0, E)$ και βέβαια ισχύει $(E, 0, 0, p) \cdot \frac{1}{M}(p, 0, 0, E) = 0$. Τα διανύσματα για $\lambda = \pm 1$ δεν αλλάζουν μιας και το σύστημα μας κινείται στον άξονα των z .

Την σχέση $p^\mu \epsilon_\mu = 0$ μπορούμε να τη δούμε και από άλλη πλευρά. Γενικεύοντας την εξίσωση για το φωτόνιο, θα μπορούσαμε να

γράφουμε

$$\square^2 A_\mu - \partial_\mu (\partial_\nu A^\nu) = 0 \rightarrow [g_{\mu\nu} \square^2 - \partial_\mu \partial_\nu] A^\nu = 0$$

και εισάγοντας μάζα M

$$[g_{\mu\nu} (\square^2 + M^2) - \partial_\mu \partial_\nu] A^\nu = 0 \quad (20)$$

Παραγωγίζοντας ως προς ∂^μ

$$\begin{aligned} \partial^\mu [g_{\mu\nu} (\square^2 + M^2) - \partial_\mu \partial_\nu] A^\nu &= 0 \\ [\partial_\nu (\square^2 + M^2) - \square^2 \partial_\nu] A^\nu &= 0 \\ \partial_\nu A^\nu &= 0 \end{aligned}$$

Δηλαδή, η συνθήκη Lorentz, $\partial_\nu A^\nu = 0$, για τα φωτόνια ($M = 0$), είναι ταυτότητα για $M \neq 0$. Και βέβαια η σχέση $p^\mu \epsilon_\mu = 0$ έπεται

άμεσα ($A^\mu = \epsilon^\mu e^{-ip \cdot x}$).

Άσκηση 35 Δείξτε ότι η σχέση πληρότητας για τα spin=1 με μάζα

$$\sum_{\lambda=L,R} (\epsilon_\lambda)_\mu^* (\epsilon_\lambda)_\nu = -g_{\mu\nu} + \frac{p_\mu p_\nu}{M^2} \quad (21)$$

Ο διαδότης του ηλεκτρονίου

Από την μη σχετικιστική θεωρία είχαμε δει

$$T_{fi} = -2\pi i \delta(E_f - E_i) [\langle f|V|i \rangle +$$

$$\sum_{n \neq i} \langle f|V|n \rangle \frac{1}{E_i - E_n} \langle n|V|i \rangle + \dots]$$

όπου $H_0|n\rangle = E_n|n\rangle$. Φορμαλιστικά μπορούμε να γράψουμε

$$T^{fi} = 2\pi\delta(E_f - E_i) \langle f|(-iV) + (-iV)\frac{i}{E_i - H_0}(-iV) + \dots|i\rangle$$

όπου χρησιμοποιήσαμε $\sum_{n\neq i}|n\rangle\langle n| = 1$. Η επίλογό του $-iV$, αντί του V , γίνεται από την παρουσία του V στην εξίσωση του Schrodinger, $i\partial\Psi/dt = V\Psi$, που δίνει και την χρονική εξέλιξη $\exp(-iVt)$ στην “εικόνα αλληλεπίδρασης” (interaction picture).

Οπότε, αντιστοιχούμε **κορυφή** $\rightarrow (-iV)$ και **διαδότης** $\rightarrow \frac{i}{E_i - H_0}$.

Αν γράψουμε την εξίσωση Schrodinger

$$(H_0 + V)\Psi = E\Psi \rightarrow (H_0 - E)\Psi = -V\Psi \rightarrow i(H_0 - E)\Psi = -iV\Psi$$

βλέπουμε ότι ο διαδότης “είναι” το αντίστροφο του τελεστή στο

αριστερό σκέλος της τελευταίας ισότητας

$$\frac{1}{i(H_0 - E)} = \frac{E - H_0}{i}$$

Ο διαδότης του βαθμωτού σωματιδίου

Στο βαθμωτό πεδίο, η Klein-Gordon γράφεται

$$(\square^2 + m^2)\phi = -V\phi \rightarrow i(\square^2 + m^2)\phi = -iV\phi$$

και, με τον παραπάνω κανόνα, ο διαδότης τους βαθμωτού πεδίου είναι

$$\frac{1}{i(\square^2 + m^2)} = \frac{-i}{-p^2 + m^2} = \frac{i}{p^2 - m^2}$$

Ο διαδότης του σωματιδίου Dirac

Για το ηλεκτρόνιο θα έχουμε ανάλογα

$$(\not{p} - m)\psi = \gamma^0 V \psi \rightarrow -i(\not{p} - m)\psi = -i\gamma^0 V \psi$$

όπου $\gamma^0 V = -e\gamma_\mu A^\mu$. Και ο διαδότης του ηλεκτρονίου είναι

$$\frac{1}{-i(\not{p} - m)} = \frac{i}{\not{p} - m} = \frac{i(\not{p} + m)}{p^2 - m^2}$$

Θυμηθείτε ότι $\not{p} + m = \sum u^{(s)} \bar{u}^{(s)}$. Αυτός είναι ένας γενικός κανόνας που θα τον δούμε ξανά στο διαδότη του φωτονίου.

Ο διαδότης του φωτονίου

Η εξίσωση που πληρεί το φωτόνιο είναι

$$[g_{\mu\nu} \square^2 - \partial_\mu \partial_\nu] A^\nu = j^\mu \quad (22)$$

Γνωρίζουμε επίσης ότι έχουμε μια ελευθερία επιλογής του πεδίο:

$A^\mu \rightarrow A^\mu + \partial^\mu \chi$. Αν δεν “αφαιρέσουμε” αυτήν την ελευθερία δεν θα καταφέρουμε να βρούμε τον αντίστροφο του τελεστή.

Άσκηση 36 Δείξτε ότι δεν μπορείτε να ορίσετε τον αντίστροφο του $g_{\mu\nu} \square^2 - \partial_\mu \partial_\nu$

Μόλις όμως επιλέξουμε την βαθμίδα Lorentz, $\partial^\mu A_\mu = 0$, η εξίσωση γίνεται $g^{\mu\nu} \square^2 A_\nu = j^\mu$, και μιας και $g_{\mu\nu} g^{\nu\lambda} = \delta^\lambda_\mu$, βλέπουμε άμεσα ότι το αντίστροφο του $-ig_{\mu\nu} \square^2$ είναι

$$\frac{ig_{\mu\nu}}{-q^2} = -\frac{ig_{\mu\nu}}{q^2}$$

Αυτός είναι ο διαδότης του Feynman (ή στη βαθμίδα Feynman).

Άσκηση 37 Η συνθήκη Lorentz, $\partial^\mu A_\mu = 0$ αφήνει ακόμα μια ελευθερία επιλογής του A^μ : $A^\mu \rightarrow A^\mu + \partial^\mu \Lambda$ όπου $\square^2 \Lambda = 0$.

Οπότε, η Εξ.(22) μπορεί να γραφεί

$$\left[g_{\mu\nu} \square^2 - \left(1 - \frac{1}{\xi} \right) \partial_\mu \partial_\nu \right] A^\nu = j^\mu$$

και τότε ο αντίστροφος του τελεστή είναι

$$\frac{i}{q^2} \left[-g_{\mu\nu} + (1 - \xi) \frac{q_\mu q_\nu}{q^2} \right]$$

Για $\xi = 1$ πηγαίνουμε στον διαδότη Feynman. Στην QED ο δεύτερος όρος μηδενίζεται στους υπολογισμούς μιας και το δυναμικό φωτόνιο αλληλεπιδρά με διατηρούμενο ρεύμα j^μ για το οποίο ισχύει $q_\mu j^\mu = 0$.

Ο διαδότης διανυσματικού, spin=1, με μάζα

Όπως είχαμε αναφέρει, Εξ.(20), η εξίσωση που πληροί ένα

ελεύθερο διανυσματικό σωματίδιο με μάζα είναι

$$[g_{\mu\nu} (\square^2 + m^2) - \partial_\mu \partial_\nu] A^\nu = 0$$

Το αντίστροφο του τελεστή (επι i) είναι

$$\frac{i \left(-g_{\mu\nu} + \frac{p_\mu p_\nu}{M^2} \right)}{p^2 - M^2}$$

οπότε αυτός είναι και ο διαδότης ενός διανυσματικού σωματιδίου με μάζα. προσέξτε ότι ο αριθμητής είναι η σχέση πληρότητας

Εξ. (27)

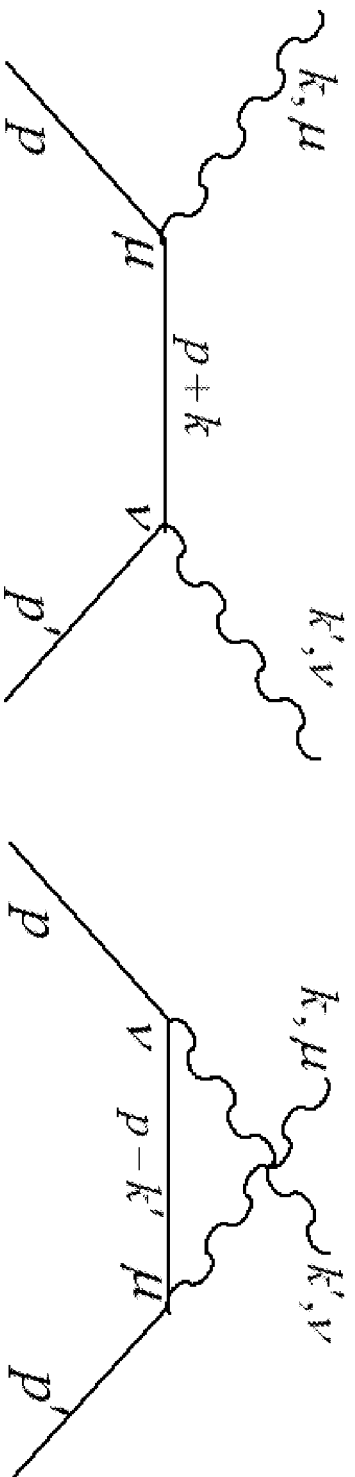
Άσκηση 38 Δείξτε ότι ο διαδότης ενός διανυσματικού

σωματιδίου με μάζα είναι

$$\frac{i \left(-g_{\mu\nu} + \frac{p_\mu p_\nu}{M^2} \right)}{p^2 - M^2}$$

Σκέδαση Compton $\gamma e^- \rightarrow \gamma e^-$

Θα υπολογίσουμε αναλυτικά το αναλοίωτο πλάτος για την σκέδαση Compton. Ας προσπαθήσουμε να δούμε κάθε όρο του πλάτους αυτού. Για το εισερχόμενο φωτόνιο θα υπάρχει ο όρος: $\epsilon_\mu e^{-ikx}$ και για το εξερχόμενο: $\epsilon'_\nu e^{+ik'x}$, για το πρώτο διάνυσμα και ανάλογα και για το δεύτερο.

Για το εισερχόμενο ηλεκτρόνιο: $e^{-ipx}u^{(s)}(p)$ και το εξερχόμενο: $e^{+ip'x}\bar{u}^{(s')}(p')$. Στο ενδιάμεσο ηλεκτρόνιο θα αντιστοιχίσουμε τον διαδότη: $i(\not{p} + \not{k} + m)/((p+k)^2 - m^2)$ για το πρώτο διάγραμμα και ανάλογα για το άλλο. Οι δύο κορυφές θα είναι: $ie\gamma^\mu$ και $ie\gamma^\nu$. Όλα τα εκθετικά θα δώσουν την δέλτα συνάρτηση για την διατήρηση της ορμής-ενέργειας. Οπότε, το αναλλοίωτο πλάτος για κάθε διάγραμμα θα είναι

$$-i\mathcal{M}_1 = \left[\bar{u}^{(s')}(p')(ie\gamma^\nu) \frac{i(\not{p} + \not{k} + m)}{(p+k)^2 - m^2} (ie\gamma^\mu)u^{(s)}(p) \right] \epsilon_\mu \epsilon'_\nu^*$$

$$-i\mathcal{M}_2 = \left[\bar{u}^{(s')} (p') (ie\gamma^\mu) \frac{i(\not{p} - \not{k}' + m)}{(p - k')^2 - m^2} (ie\gamma^\nu) u^{(s)} (p) \right] \epsilon_\mu \epsilon_\nu^{'*}$$

Ποσέξτε ότι, όπως περιμέναμε, το άθροισμα $\mathcal{M}_1 + \mathcal{M}_2$ είναι αναλλοίωτο στην αλλαγή $(k, \epsilon) \rightarrow (-k', \epsilon'^*)$. Ας δούμε πώς εμφανίζεται εδώ η αναλλοιότητα βαθμίδας. Απαιτώντας την συνθήκη Lorentz, $\partial^\mu A_\mu = 0$, γνωρίζουμε ότι η φυσική δεν αλλάζει με τον μετασχηματισμό $\epsilon_\mu \rightarrow \epsilon_\mu + ak_\mu$. Γράφοντας, λοιπόν, $\mathcal{M} = \epsilon_\mu \epsilon_\nu^{'*} T^{\mu\nu}$ θα πρέπει

$$\mathcal{M} = \epsilon_\mu \epsilon_\nu^{'*} T^{\mu\nu} = (\epsilon_\mu + ak_\mu) (\epsilon_\nu^{'*} + ak_\nu') T^{\mu\nu}$$

οπότε έχουμε τις σχέσεις

$$k_\nu' T^{\mu\nu} = k_\mu T^{\mu\nu} = 0$$

Άσκηση 39 Δείξτε ότι το πράγματι ισχύει η σχέση

$k'_\nu T^{\mu\nu} = k_\mu T^{\mu\nu} = 0$ για το άθροισμα των δύο διαγραμμμάτων και όχι για το καθένα από αυτά.

Χρησιμοποιώντας ότι $(p+k)^2 = s$ και $(p-k')^2 = u$ και αγνοώντας την μάζα του ηλεκτρονίου, τα δύο πλάτη γίνονται

$$\mathcal{M}_1 = \frac{1}{s} \epsilon_\mu \epsilon'_\nu{}^* e^2 \bar{u}^{(s')} (p') \gamma^\nu (\not{p} + \not{k}) \gamma^\mu u^{(s)} (p)$$

$$\mathcal{M}_2 = \frac{1}{u} \epsilon_\mu \epsilon'_\nu{}^* e^2 \bar{u}^{(s')} (p') \gamma^\mu (\not{p} - \not{k}') \gamma^\nu u^{(s)} (p)$$

θα πρέπει τώρα να υπολογίσουμε το $|\mathcal{M}_1 + \mathcal{M}_2|^2$. Ας υπολογίσουμε πρώτα το $|\mathcal{M}_1|^2$

$$\overline{|\mathcal{M}_1|^2} = \frac{1}{2} \frac{1}{2} e^4 \text{Tr} \left[\not{p} \gamma^{\mu'} (\not{p} + \not{k}) \gamma^{\nu'} \not{p}' \gamma^{\nu} (\not{p} + \not{k}) \gamma^{\mu} \right] \epsilon_\mu \epsilon'_\nu{}^* \epsilon_{\mu'}{}^* \epsilon'_{\nu'}$$

Για τα φωτόνια έχουμε: $\epsilon_\mu \epsilon_{\mu'}^* = -g_{\mu\mu'}$ και $\epsilon'_\nu{}^* \epsilon'_{\nu'} = -g_{\nu\nu'}$ ($\beta\lambda$. το

Παράρτημα) και το $\overline{|\mathcal{M}_1|^2}$ γίνεται

$$\begin{aligned}
 \overline{|\mathcal{M}_1|^2} &= \frac{1}{4} \frac{1}{s^2} e^4 \text{Tr} [\not{p} \gamma_\mu (\not{p} + \not{k}) \gamma_\nu \not{p}' \gamma^\nu (\not{p} + \not{k}) \gamma^\mu] \\
 &= \frac{1}{4} \frac{1}{s^2} e^4 (-2)(-2) \text{Tr} [\not{p} (\not{p} + \not{k}) \not{p}' (\not{p} + \not{k})] \\
 &= \frac{1}{s^2} e^4 \text{Tr} [\not{p} \not{k} \not{p}' (\not{p} + \not{k})] \\
 &= \frac{1}{s^2} e^4 \text{Tr} [k \not{p}' k \not{p}] = \frac{1}{s^2} e^4 4 [(kp') (kp) + (kp) (kp')] = \\
 &= \frac{4e^4}{s^2} 2 \frac{s(-u)}{4} = -2e^4 \frac{u}{s}
 \end{aligned}$$

όπου στην τρίτη και στην τέταρτη ισότητα χρησιμοποιήσαμε ότι

$\not{p}^2 = p^2 = 0$. Όμοια, το άλλο διάνυσμα δίνει

$$\overline{|\mathcal{M}_2|^2} = -2e^4 \frac{s}{u}$$

Άσκηση 40 Δείξτε ότι $\mathcal{M}_1 \mathcal{M}_2^* = 0$

Επομένως,

$$\overline{|\mathcal{M}_1 + \mathcal{M}_2|^2} = \overline{|\mathcal{M}_1|^2} + \overline{|\mathcal{M}_2|^2} = 2e^4 \left(-\frac{u}{s} - \frac{s}{u} \right)$$

Άσκηση 41 Αν το φωτόνιο είναι δυνητικό, οπότε

$$k^2 = -Q^2 \neq 0, \text{ δείξτε ότι } \overline{|\mathcal{M}|^2} = 2e^4 \left(-\frac{u}{s} - \frac{s}{u} + \frac{2Q^2 t}{su} \right)$$

Σκέδαση Compton βαθμωτού “ηλεκτρονίου” Δείξτε

ότι για να είναι αναλλοίωτο σε μετασχηματισμό βαθμίδας το αναλλοίωτο πλάτος για σκέδαση Compton βαθμωτού

“ηλεκτρονίου”, χρειάζεται να συμπεριληφθεί άλλη μια αλληλεπίδραση της μορφής “ηλεκτρόνιο”-“ηλεκτρόνιο”-φωτόνιο-φωτόνιο, που φαίνεται στο σχ.

